

יפול הגינקולוגי המכאיב שהיא ברת. הוא הציע לה לפנות לרופא שף, ולא להתעלל בגופה. כאשר תה לפרופסור צבי פלטי מבית ולים הדסה וגילתה לו כי היא ופלת עלידי הר"ר פליישמן, ומחה הגדול משווייץ, נחרד לרופסור והתפרץ ואמר: "מה, גם

כך נחשף העניין. הגיעו תלונות ישטרה, ואו התברר, כי הר"ר פליישמן אינו רופא כלל. הוא אמנם רפואה בכמה מקומות, החל ללו, ברומניה מולדתו, עבור מבורג הגרמנית וכלה בגנט בבלגיה. לם גם רשיוהרופא שקיבל לבסוף לגיה נשלל ממנו ב־1979. שנה אחת ב־1970, השיג פליישמן רשיון וסוק ברפואה בישראל, אך אחרי זה נשלל רשיוהרופא שלו בארץ. כאשר הגיע תיקהחקירה המישית לפרקליטות מחוז תל־אביב, קש התובע, עורך־דין אברהם וגם, לבדוק את עברו של הרופא מתחזה. הוא נדהם לגלות כי האיש א בעל עבר פלילי בכל העולם. כעבר יון לשש שנות מאסר על מעשי גרמה שונים באוסטריה, ואחר־כך גם גרמניה. בישראל, כאשר החלה פרשת זקירות בעניין הטיפול בעקרות, סתה אשתו של הרופא לשוחח עם חת העדות, כדי שזו תשנה את דותה. היא הועמדה לדין לפני השופט ים שטיינברג בתל־אביב, וגידונה מאסר על־תנאי וקנס. בפסק־דינו מר השופט שטיינברג כי פליישמן יא "שרלטן הפועל ברמה מוסרית עוותת ובעל תככים ומזימות".

הרב תמך בנאשם

פליישמן של פליישמן, שכפר בכל, הסתיים השבוע. למרות הגנה הנמרצת שנתן לו סניגורו, וורדיהרין שלמה תוסיהדכהן, הרשיע שופט דויד ולך את הרופא המתחזה, כל האשמות שבהן נאשם. השופט יתח את חרדתו ומצוקתם של אנשים שטיפולו של פליישמן גרם הם אכזבה נוראה. הם הוציאו כספים בים, וסבלו בכל פיסו רב. השופט גם זכיר את החשד שהעלה התובע, כי כל פעם שנעלם פליישמן לפני מתן פריה המלאכותית, יתכן מאוד כי נטל זרעו שלו, כדי להפרות את הנשים. חת המטופלות אף אמרה כי המחשבה על כך החרידה אותה זמן ב. למרבית המול לא נגרם אף באחד המקרים הריון.

לפני שעמר השופט לגזור את דינו על הנאשם, התקבל מיכתב בלישכתו. זהו מיכתב מאישיות רמת־מעלה, הרבי מקרעטשניף, מנחם אליעזר זאב וזונבום, מרחובות. במיכתבו מכנה הרב את הנאשם "איש יקר־רוח, שקרוב אלי מאוד" והוא בא לבקש ולהתחנן עבורו, מכיוון ש"בעת שכיהן כרופא, נאחד מיחידיםגולה הנפלאים ברר ינ... אני מכיר עשרות רבות של אבר יים וזוגות נשואים מאנ"ש שקיבלו אצלו מזור ותרופה וטיפולים ארוכים ורצופים, ללא כל תמורה". הרב מציין כי "הוא אף זכה שנפסקו הלכות בישראל בספרי שו"ת בימינו בהסתמי בוח על מוצא פיו".

לא כדון ההלכה

בת קריאת גזריהרין ישבו באולם כמה אברכים מזוקנים מחסידי הרבי מקרעטשניף ועוררו במבטיהם את הנאשם. אולם השופט דלך לא נענה לבקשת הרב. הוא מצא כי הקובע במיקרה זה הוא דין מלכותא, ולא דין ההלכה, וכי יש להקפיד מאוד על רשיונות מתאימים לאנשים העוסקים בכריאותם וגופם של אחרים. עם כל הצער על הנאשם שבנוראי גפל מאגרא רמה לבירא עמיקתא, איני רואה מנוס מגזירת מאסר בפועל. כנגד תשעה ירחי לידה, אני גזור עליו תשעה חורשי מאסר בפועל. החלית השופט, והוסיף על־כך מאסר־על־תנאי וקנס בסך 90 אלף שקל. אילנה אלון ■

ל בבה יש עיניים שחורות צוחקות וחיוך כוויות הפה. השיער שלה אפור יפה ועליו פסים שחורים, טבעיים. היא שמחה וצוהלת ואוהבת לשחק ולהשתולל. היא אוהבת להתרפק על אנשים ושמחה כשמלטפים את ראשה. יש לה אוזניים גדולות, ארוכות וקופות.

בבה היא צברית, ילידת חיפה, אולם מגיל שישה שבועות היא מתגוררת אצל מירנה, בחוות שער הגיא שברוך לירושלים.

שמה האמיתי המלא הוא כבה־גה, על שם מכשפה רוסית מסיפורי־אגדות לילדים, אבל כולם קוראים לה בשם החיבה — בבה.

בבה אינה בחורה צעירה, אלא צבירה (הנקבה של הצבוע). היא מתגוררת כחיית־בית אצל מירנה שיכולת. היום היא כבר בת שנה וארבעה חודשים, כמעט צבוע בוגר.

בבה נולדה בגן־החית כחיפה, והגיי עה למירנה במסגרת פרוייקט מחקרי, שעורכת מירנה באוניברסיטת תל־אביב, על התנהגותם של הצבועים. הצבוע הוא חיה שכמעט לא נחקרה עד היום, ובמסגרת המחקר שלה מנסה מירנה, מאלפת־חיות וזואולוגית במיקר, צועה, לבדוק עד כמה ניתן לאלף, לחנך ולשלוט על הצבוע, כאשר מתייחסים אליו כאל חייית־בית.

הצבוע נחשב חיה מאוד לא סימפית, אנשים רבים זוכרים עד היום סיפורי־אימים ששמעו בילדותם, אריות הצבוע הרע שצחקו מהפנט את קורבנו וכך הוא גורר אותו אל המערה שלו, שבה הוא הופך את עורו וטורף את הקורבן.

הצבוע המפוספס, המצוי בארץ, בעיקר בנגב ובאיזור עין־גדי, אינו חיה טורפת כלל. זו חיה המתקיימת על שאריות של טורפים אחרים — עצי מות, נבלות ואשפת פירות וירקות. אין לו טכניקה מפותחת משל עצמו לציד ממשי של בעלי־חיים. לכן יש לו לציבוע, הנמנה עם מישפחת הצבועים, לסת חזקה במיוחד, החזקה ביותר מקרב החיות (פי 20 חזקה מלסת של כלב).

"מכיוון שאין לו חושים מפותחים של צייד ואין לו רחף לטרוף", אומרת מירנה, "אפשר לעבוד איתו יותר בקלות מאשר עם חיות טרף אחרות".

רעיון הפרוייקט על הצבועים היה כולו של מירנה. "זה פשוט ענין אותי מאוד", היא אומרת. "בטבע זו חיה חשדנית ופחדנית. אני גידלתי אותה בתנאי בית בקירבת אנשים. מגיל צעיר

צבוע צוהלת

אינו הורג

למדה להתנהג במצבים לא רגילים. למרות זאת, בבה אינה מאולפת כמו כלב, ישנם מצבים שבהם אינה יכולה לשלוט בעצמה, במיוחד כשהיא נמצאת במצב של לחץ או פחד. לבבה, למרות שגדלה בסביבה "תרבותית", עדיין יש אינסטינקטים של חייית־בר. כשביקשה מירנה להכניס אותה הביתה לצורך צילומים, סירבה בבה. באותו היום זיפתו את הגנות בחווה, ושינוי קטן זה בסביבה הטיבעית שלה, הכניס אותה ללחץ ולמתח. אפילו מירנה לא יכלה להרגיע אותה, והיה צורך להכניס אותה לכלוב, כדי שתרגע.

